

Fra: Karoline H. Thomsen [<mailto:KART@DI.DK>]

Sendt: 19. januar 2017 08:55

Til: Helle Fich Pedersen

Cc: ko-mok@sim.dk

Emne: Høring over forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven m.fl. (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015)

Bilbranchen har modtaget høring over forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven m.fl. (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015).
Sagsnr. 2016 - 9716

Bilbranchen har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Karoline H. Thomsen

Chefkonsulent

(+45) 3377 3567

(+45) 2949 4413

kart@di.dk

bil.di.dk

[Få et forspring – abonnér på Bilbranchens nyhedsbrev](#)

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Den 20. januar 2017

Høring over udkast til lovændringer som opfølgning på frikommuneforsøget 2012-2015

Dansk Erhverv modtog den 20. december 2016 høring over udkast til en række lovændringer som opfølgning på frikommuneforsøget 2012-2015.

Dansk Erhverv arbejder generelt for at sikre en mindre, men mere effektiv offentlig sektor. En vigtig vej til at opnå det mål, er, at skabe øget konkurrence om det offentliges opgave og nytænke den måde service bliver leveret til borgeren.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv støtter generelt lovinitiativer, der sikrer en effektiv organisering og åbner op for åben konkurrence og øget frit valg for borgeren. Dansk Erhverv kan imidlertid ikke støtte lovinitiativer, der under dække af afbureaukratiseringstiltag, skaber ulige konkurrence mellem offentlige og private aktører.

Konkrete bemærkninger

Dansk Erhverv har følgende konkrete bemærkninger til lovforslagets enkelte dele:

1. Bekæmpelse af bjørneklo mv.

Dansk Erhverv har ikke bemærkninger til dette forslag.

2. Afgiftsfri institutions busser

Lovforslaget giver kommuner bedre mulighed for at udnytte institutionsbusser, der er fritaget for registreringsafgift, på en mere fleksibel måde.

Dansk Erhverv kan ikke støtte lovforslaget i dets nuværende udformning.

Som vi læser forslaget vil institutionskørslen også efter ændringen betragtes som ikke-erhvervsmæssig kørsel. Det betyder at kommunerne med forslaget får en konkurrencemæssig fortrinsstilling i forhold til de private busselskaber, der er omfattet af en række krav til erhvervsmæssig personbefordring.

Det gælder krav til tilladelser, faglighed, økonomi og vandel til operatøren. Tilsvarende vil kommunerne ikke skulle leve op til samme krav til såvel grunduddannelse som løbende efteruddannelse og erfaring hos den person, der fører bussen som en privat operatør.

Lovforslaget vil derfor betyde, at en større mængde kørsel sker af plejehjemsboere og hjemmeboende ældre, sker på et ringere og mindre fagligt velfunderet kørselstilbud, end tilfældet er i dag.

Dansk Erhverv bemærker endvidere, at lovforslaget ikke forholder sig til det forventelige provenutab, der vil være en konsekvens af, at flere kommunalt ejede busser fremover bliver fritaget for registreringsafgift.

Dansk Erhverv foreslår derfor, at ministeriet tager initiativ til en drøftelse med sigte på at skabe en konkurrenceneutral løsning.

3. Fælleskommunale callcentre – private skal tænkes ind

Forslaget vil gøre det muligt for kommuner at oprette fælleskommunale callcentre i forbindelse med varetagelsen af kommunale borgerservicecentre.

Dansk Erhverv kan støtte forslaget, men henvisning til at det kan betyde en mere effektiv kommunal organisering.

Dansk Erhverv finder det imidlertid afgørende, at det udtrykkeligt af loven kommer til at fremgå, at kommuner kan samarbejde med private om løsningen af callcenter-opgaver. Der er et veludviklet marked for callcenter-løsninger, og det vil være et oplagt bidrag til fornyelsen af den offentlige sektor at inddrage private callcentervirksomheder i varetagelsen af de kommunale opgaver.

Hvis de opgaver, som callcentrene varetager, indebærer myndighedsudøvelse, bør der udtrykkelig tages stilling til, om de private aktører kan varetage disse myndighedsopgaver eller ej. Af samme grund vil det være oplagt, at det i loven eller lovbemærkningerne defineres, hvilke opgaver der ikke indebærer myndighedsudøvelse.

4. Lovforslag om reklamering på kommunal ejendom mv.

Dansk Erhverv kan støtte forslaget.

Dansk Erhverv står til rådighed for en videre drøftelse og evt. uddybning af bemærkningerne til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Jakob Scharff

Markedschef

jsc@danskerhverv.dk

Helle Fich Pedersen
Specialkonsulent

Høringssvar på lovforslag med diverse lovændringer (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015).

Danske Busvognmænds høringsvar knytter sig til lovforslagets § 2 (Ændring af registreringsafgiftsloven).

Lovforslaget giver plejecentre og lignende, der ejer institutionsbusser en øget fleksibilitet på to punkter:

1. Køretøjerne kan ud over kørsel med egne beboere benyttes til andre formål, der er i institutionens interesse, og
2. Køretøjerne kan have flere institutioner som brugere.

Lovforslaget kan potentielt reducere den provenu, staten opnår i forbindelse med indregistrering af busser til ikke-erhvervsmæssig personbefordring. Størrelsen af dette provenutab kender vi ikke.

Erhvervsmæssig personbefordring med bus er omfattet af lov om buskørsel og herunder en række krav til tilladelser, faglighed, økonomi og vandel til operatøren / køretøjsejeren. Tilsvarende er der krav om såvel grunduddannelse som løbende efteruddannelse og erfaring hos den person, der fører bussen.

En konsekvens af lovforslaget (øget fleksibilitet) vil være, at den mængde buskørsel, der udføres af og for plejecentre og lignende institutioner forøges. Dermed vil en større trafikmængde blive udført af institutioner (og chauffører), der ikke har de økonomiske og faglige forudsætninger, der kræves i henhold til lov om buskørsel. Alt andet lige vil beboerne og de hjemmeboende ældre, der benytter bustrafikken få et ringere og mindre, fagligt velfunderet kørselstilbud, end tilfældet er i dag.

Med venlig hilsen
Lasse Repsholt

Chefkonsulent
Danske Busvognmænd / Danish Bus and Coach Owners' Association

Vesterbrogade 10, 3.
DK-1620 København V
Tel: +45 7022 7099
Mob: +45 2047 8003
Fax: +45 7022 1099
lasse@db-dk.dk
www.db-dk.dk

Til Økonomi- og Indenrigsministeriet
Ministeriets sagsnr. 2016-9716

DANSKE ÆLDRE RÅD takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende ovennævnte lovforslag. DANSKE ÆLDRE RÅD er positive overfor forslaget om ændring af registreringsafgiftsloven, som gør det muligt for flere kommunale institutioner at eje og benytte en bus i fællesskab.

P.b.v.

Med venlig hilsen

Dorthe Neergaard
Ældrepolitisk konsulent

VI ER EN DEL AF
FOLKEBEVÆGELSEN
MOD ENSOMHED

DANSKE ÆLDRE RÅD
Jernbane Allé 54, 3. th.
2720 Vanløse

Tlf.: 3877 0160
Direkte nr.: 3877 0163

Hvis du vil vide mere om DANSKE ÆLDRE RÅD se www.danske-aeldreraad.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sendt til: hfp@sim.dk og komok@sim.dk
med kopi til jm@jm.dk og databeskyttelse@jm.dk

20. januar 2017

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-112-0642
Dok.nr. 414501
Sagsbehandler
Mette Hansen
Direkte 3319 3212

Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015)

Ved e-mail af 20. december 2016 har Økonomi- og Indenrigsministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Lovforslagets § 4, nr. 3 (Lov om kommunale borgerservicecentre og fælleskommunale callcentre § 3a)

Ved lovforslagets § 4, nr. 3, indsættes der er i lov om kommunale borgerservicecentre og fælleskommunale callcentre § 3a, stk.1, en bestemmelse om at kommunalbestyrelsen sammen med en eller flere andre kommunalbestyrelser kan beslutte at oprette et fælleskommunalt callcenter, som yder service til borgere og virksomheder i de kommuner, der deltager i det fælleskommunale callcenter.

Det følger endvidere af forslaget til en ny § 3a, stk. 2, at det fælleskommunale callcenter til brug for varetagelsen af den i stk. 1 nævnte service har adgang til de deltagende kommuners elektroniske dokumenthåndteringssystemer.

Datatilsynet har noteret sig, at bestemmelsen har samme ordlyd som frikommunelovens § 29a.

Datatilsynet har desuden noteret sig, at det af forslaget særlige bemærkninger til § 4, bl.a. fremgår:

- at persondatalovens regler finder anvendelse ved opslag i de deltagende kommuners elektroniske systemer
- at de enkelte deltagende kommuner i et fælleskommunalt callcenter vil være dataansvarlig
- at den kommune, der som led i callcenterfunktionen foretager opslag i de øvrige deltagerkommuners systemer på vegne af disse kommuner, er databehandler for disse kommuner

- at der skal indgås en databehandleraftale mellem de enkelte kommuner

Datatilsynet skal generelt henvise til pkt. 4 i tilsynets høringssvar af 18. marts 2013 til Økonomi- og Indenrigsministeriet. Høringssvaret er vedlagt i kopi.

Datatilsynet skal særligt fremhæve følgende fra ovennævnte høringssvar:

”4.3. Særligt med hensyn til identifikation af borgeren skal Datatilsynet understrege, at den dataansvarlige myndighed skal sikre sig, at medarbejderne i callcentret kun afgiver personoplysninger til den rette person. Tilsynet skal understrege, at datasikkerheden ikke må baseres alene på, at borgeren kan oplyse et personnummer.

Datatilsynet opfordrer til, at problemstillingen om sikring af identiteten indgår i det videre arbejde.

4.4. Persondatalovens begrænsninger ligger navnlig i kravet om, at offentlige myndigheder ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete myndighedsudøvelse. Dette krav er udtrykt i forskellige afskygninger i lovens almindelige behandlingsregler, de generelle krav i lovens § 5 samt lovens regler om behandlingssikkerhed.

Datatilsynet har tidligere tilkendegivet, at en generel adgang for medarbejdere til alle borgerrelaterede oplysninger er meget vidtgående, og at en sådan adgang er vanskelig at forene med persondatalovens § 5 og de generelle krav om datasikkerhed i lovens § 41, stk. 3, som bl.a. er udmøntet i sikkerhedsbekendtgørelsens § 11.

Adgangen til borgerrelaterede oplysninger i et callcenter må efter Datatilsynets opfattelse begrænses til de nødvendige oplysninger, og det skal tilstræbes, at adgangen til navnlig følsomme oplysninger om f.eks. sociale sager begrænses mest muligt. For at leve op til databeskyttelsesreglerne må der etableres de fornødne it-sikkerhedsmæssige rammer for databehandlingen, således at de medarbejdere, som skal varetage opgaver i callcentrene, ikke har adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete opgavevaretagelse.

I sit høringssvar af 7. januar 2005 over forslag til lov om kommunale borgerservicecentre udtalte Datatilsynet bl.a., at den påtænkte brug af medarbejdere til løsning af forskellige opgaver gjorde det påkrævet, at der i forbindelse med servicecenterkonstruktionen og IT-understøttelsen af centrene sker en forøgelse af behandlingssikkerheden, herunder med hensyn til styring af brugerrettigheder og interne kontrolordninger i forhold til medarbejdernes anvendelse af IT-systemerne.

Det var endvidere Datatilsynets opfattelse, at etablering af servicecentre medfører, at kommunerne må styrke uddannelse og vejledning af medarbejderne om behandlingen af personoplysninger, herunder navn-

lig under hvilke betingelser en medarbejder lovligt kan behandle personoplysninger, som vedkommende er autoriseret til.

Datatilsynet skal henstille, at de nævnte aspekter om behandlingssikkerhed og uddannelse og vejledning af medarbejdere omtales i det foreliggende lovforslags bemærkninger, således at det sikres, at hensyn til persondatabeskyttelse også indgår i det videre arbejde med etablering af callcentre.”

Datatilsynet skal hertil bemærke, at ovenstående fortsat er udtryk for tilsynets opfattelse af, hvilke aspekter der er vigtige at tage stilling til i forbindelse med etablering af fælleskommunale callcentre.

2. Datatilsynet skal for god ordens skyld bemærke, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsforskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynet bliver hørt over de bekendtgørelser, der skal udstedes i medfør af loven, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Lene Kragelund
Chefkonsulent

Bilag: Kopi af Datatilsynets høringssvar af 18. marts 2013 til Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sendt til: komoko@oim.dk med kopi til:
lybf@oim.dk og hvj@oim.dk

18. marts 2013

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2013-112-0181
Sagsbehandler
Maiken Bøgelund Bek
Direkte 3319 3226

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af frikommuneloven (Etablering af yderligere forsøgsmuligheder for frikommunerne)

Ved e-mail af 12. februar 2013 har Økonomi- og Indenrigsministeriet anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Datatilsynet skal udtale følgende:

1. Lovforslagets § 1, nr. 8 (frikommunelovens § 12 a)

1.1. Ved lovforslagets § 1, nr. 8, indsættes der i frikommunelovens § 12 a, stk. 1, en bestemmelse om, at vedkommende minister kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune kan indføre obligatorisk digital selvbetjening på de serviceområder på ministerens ressort, som kommunen udvælger.

I bemærkningerne til bestemmelsen er bl.a. henvist til de almindelige bemærkninger i L 159 vedrørende lov nr. 558 af 18. juni 2012.

Datatilsynet går umiddelbart ud fra, at de tilkendegivelser om forholdet til persondataloven, som indgår i afsnit 3.2. i L 159 ligeledes gælder for dette lovforslag, herunder at lovforslaget ikke ændrer noget i forhold til persondataloven. Tilsynet forudsætter således, at såvel persondataloven¹ som sikkerhedsbekendtgørelsen² fuldt ud finder anvendelse på behandling af personoplysninger omfattet af lovforslaget. Eventuelle ændringer i forhold til persondataloven, bør således utrykkeligt fremgå af lovforslaget.

1.2. Det følger af lovforslagets § 1, nr. 8, vedrørende frikommunelovens § 12 a, stk. 2, at kommunalbestyrelsen i en frikommune kan fastsætte, at ansøgninger, anmeldelser, indberetninger mv. på serviceområder godkendt efter stk. 1 skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale ansøgningsløsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 3 og 4.

---

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

² Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

Datatilsynet opfordrer til, at der tages stilling til, hvorvidt der også kan stilles krav om, at borgernes udøvelse af deres rettigheder efter persondataloven på de omhandlede områder skal ske digitalt. I givet fald bør forholdet til persondataloven og databeskyttelsesdirektivet³ beskrives i lovforslaget.

I forhold til flere af persondatalovens regler om rettigheder for registrerede fremgår det af persondatalovens forarbejder (L 147 i Folketingsåret 1999-2000), at der ikke kan stilles formkrav til den registreredes anmodninger. Dette gælder § 31 om indsigtsret og § 37 om retten til at få oplysninger, der er urigtige eller vildledende, rettet, slettet eller blokeret.

En fravigelse af forudsætningerne i persondataloven bør underkastes en politisk beslutningsproces og bør efter Datatilsynets opfattelse kun gennemføres, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor.

2. Lovforslagets § 1, nr. 10 (frikommunelovens § 24 e)

2.1. Ved lovforslagets § 1, nr. 10, indsættes der i frikommunelovens § 24 e, stk. 1, en bestemmelse om, at ministeren for by, bolig og landdistrikter kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i en frikommune kan indføre obligatorisk digital selvbetjening om forhold, som er omfattet af lov om bygnings- og boligregistrering eller regler udstedt i medfør heraf. Der kan herunder fastsættes regler om, at ændringer i oplysningerne i bygnings- og boligregistret meddeles ejeren digitalt.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår bl.a., at den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til, at ministeren for by, bolig og landdistrikter ved at fastsætte særlige regler for frikommunerne kan godkende, at der i specifikke frikommuner kan stilles krav om, at meddelelser til og fra kommunalbestyrelsen vedrørende bygnings- og boligregistret (BBR) obligatorisk skal fremsendes digitalt. Ministeren kan således ved bekendtgørelse bl.a. fastsætte, hvilke frikommuner der omfattes af forsøget. Udmøntningen af bestemmelsen forudsætter, at der kan opnås aftale mellem ministeren og de enkelte frikommuner om obligatorisk digital kommunikation.

Efter lovforslagets § 1, nr. 10, vedrørende frikommunelovens § 24 e, stk. 3, kan ministeren for by, bolig og landdistrikter fastsætte, at ansøgninger, anmeldelser, indberetninger mv. efter stk. 1 skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale ansøgningssløsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 4 og 5.

Datatilsynet bemærker, at der f.eks. kan være tale om indsigt i BBR, og henviser til sine bemærkninger i afsnit 1.2. om rettighederne efter persondataloven.

---

³ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

3. Lovforslagets § 1, nr. 13 (frikommunelovens § 26 b)

3.1. Ved lovforslagets § 1, nr. 13, indsættes der i frikommunelovens § 26 b, stk. 1, en bestemmelse om, at personer, der er borgere i en frikommune, der har valgt at indgå i et partnerskab om et samlet behandlingsforløb på tværs af sektorer og områder indenfor samme sektor for personer, som er i størst risiko for at ende på varig forsørgelse eller blive genindlagt flere gange, tilbydes en samtale med henblik på udarbejdelse af en plan for et samlet behandlingsforløb, der har til formål at understøtte den pågældende frikommunes muligheder for at lave forsøg med nye samarbejdsmodeller med øget fokus på, hvordan tidlig indsats og inddragelse af borgeren kan bidrage til at skabe mere sammenhængende patientforløb.

Det følger endvidere af forslaget til ny § 26 b, stk. 2, at til brug for en frikommunes fastlæggelse af, hvilke af kommunens borgere, som skal tilbydes en samtale om et samlet behandlingsforløb i medfør af stk. 1, videregiver en sundhedsperson de nødvendige oplysninger om borgerens helbredsmaessige forhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til frikommunen. Der indhentes samtykke fra den berørte borger i forbindelse med den i stk. 1 nævnte samtale.

I lovforslagets almindelige bemærkninger er bl.a. anført:

”Særligt for så vidt angår den foreslåede § 26 b bemærkes, at det følger af artikel 8, stk. 1, i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondatadirektivet), at medlemsstaterne forbyder behandling af personoplysninger om bl.a. helbredsforhold. Af artikel 8, stk. 2, litra e, følger det bl.a., at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis behandlingen vedrører oplysninger, som er nødvendig for, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Det følger endvidere af § 7, stk. 1, i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer (persondataloven), at der ikke må behandles oplysninger om bl.a. helbredsmaessige forhold. Af lovens § 7, stk. 2, nr. 4, følger det, at bestemmelsen i stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Med den foreslåede bestemmelse tilvejebringes et grundlag for, at borgere i de omhandlede kommuner får adgang til et samlet behandlingsforløb, som nævnt i lovforslagets § 1, stk. 1. Udveksling af personoplysninger kan i den forbindelse ske i nødvendigt omfang. Det vurderes ikke, at der kan rejses tvivl om forslagens forenelighed med EU-retten.”

Af de særlige bemærkninger til bestemmelsen fremgår bl.a., at:

”Formålet med den foreslåede bestemmelse er at understøtte frikommuners muligheder for at lave forsøg med nye samarbejdsmodeller med øget fokus på, hvordan tidlig indsats og inddragelse af borgeren kan bidrage til at skabe mere sammenhængende patientforløb. Dette skal understøtte, at borgeren oplever at blive behandlet i ét samlet og proaktivt sundhedsvæsen, f.eks. igennem etablering af såkaldte partnerskabsprojekter mellem region, almen praksis og forskellige forvaltninger indenfor kommunen.

Som det er beskrevet i de almindelige bemærkninger, pkt. 9, følger det af artikel 8, stk. 1, i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondatadirekti-

vet), at medlemsstaterne forbyder behandling af personoplysninger om bl.a. helbredsforhold. Af artikel 8, stk. 2, litra e, følger det bl.a., at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis behandlingen vedrører oplysninger, som er nødvendig for, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Som det også er beskrevet i de almindelige bemærkninger, følger det endvidere af § 7, stk. 1, i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer (persondataloven), at der ikke må behandles oplysninger om bl.a. helbreds-mæssige forhold. Af lovens § 7, stk. 2, nr. 4, følger det, at bestemmelsen i stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Målgruppen er de borgere, som er i størst risiko for at blive genindlagt eller ende på varig forsørgelse. Bestemmelsen skal understøtte, at målgruppen kan identificeres og stratificeres. Dette indebærer, at borgerne grupperes i forskellige risikogrupper med henblik på, at målgruppen for interventionen identificeres.

Det fremgår af *stk. 1*, at de borgere, som kommunen vurderer, tilhører målgruppen, herefter tilbydes en samtale med henblik på udarbejdelse af en samlet plan. Dette kan f.eks. foregå i regi af borgerens alment praktiserende læge.

Bestemmelsen i *stk. 2* indebærer en pligt for sundhedspersoner til at videregive de nødvendige oplysninger om borgerens helbredsmæssige forhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til frikommunen til brug for frikommunens fastlæggelse af, hvilke af frikommunens borgere, som skal tilbydes en samtale om et samlet behandlingsforløb, jf. *stk. 1*.

Ved nødvendige oplysninger om borgerens helbredsmæssige forhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger forstås de typer af oplysninger, der er udvalgt af frikommunen som kriterier for, hvilke borgere, som skal modtage det i *stk. 1* beskrevne tilbud.

Der kan f.eks. være tale om generelle patientjournaloplysninger om borgerens diagnose og behandling, diagnosekoder, antal konsultationer, speciallægehenvisninger, indlæggelsesfrekvens og sundhedsaktører i nuværende og tidligere forløb.

Der er ikke med bestemmelsen fastsat en begrænsning af, hvilke sundhedspersoner der konkret har pligt til at videregive de nødvendige oplysninger. Der kan derfor ske videregivelse fra såvel regionalt ansatte sundhedspersoner, f.eks. sygehusansatte læger, som privatpraktiserende sundhedspersoner såsom borgerens alment praktiserende læge.

Der er således efter bestemmelsen tale om, at en sundhedsperson videregiver helbredsoplysninger m.v. til andre formål end behandling, hvilket er reguleret af sundhedslovens kapitel 9 om sundhedspersoners tavshedspligt, indhentning og videregivelse af helbredsoplysninger m.v.”

3.2. Datatilsynet bemærker, at i forhold til bestemmelsen i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 2, litra e, om retskrav, vil vedtagelsen af en lovbestemmelse som den foreliggende eventuelt kunne føre til, at der herefter vil være tale om behandling inden for rammerne af § 7, stk. 2, nr. 4, i persondataloven.

Uden en sådan bestemmelse er det Datatilsynets umiddelbare vurdering, at der ikke inden for rammerne af persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, vil kunne ske videregivelse som påkrævet.

3.3. Efter Datatilsynets opfattelse er der navnlig behov for at vurdere forslaget i forhold til databeskyttelsesdirektivets artikel 6, som svarer til persondatalovens § 5. Tilsynet skal navnlig fremhæve kravene om saglighed, formålsbestemthed og proportionalitet i databeskyttelsesdirektivets artikel 6, stk. 1, litra b og litra c.

Tilsynet finder umiddelbart, at der med den foreslåede bestemmelse lægges op til en behandling af personoplysninger, der er meget vidtgående set i forhold til disse grundlæggende databeskyttelsesprincipper.

Datatilsynet skal i den forbindelse pege på, at de oplysninger, der påtænkes videregivet, er indsamlet som led i behandling i sundhedssektoren, men nu vil skulle anvendes i kommunerne som led i frikommunernes forsøg med nye samarbejdsmodeller.

Datatilsynet stiller sig endvidere tvivlende overfor, om der er den fornødne proportionalitet mellem den ønskede videregivelse af følsomme personoplysninger fra sundhedssektoren og opfyldelsen af det formål, der er beskrevet i forslaget. Datatilsynet skal anbefale, at dette spørgsmål overvejes nærmere i det videre arbejde med lovforslaget.

Tilsynet foreslår endvidere, at det overvejes, om kriterierne til afgrænsning af, hvilke personer der kan indhentes oplysninger om, samt hvilke oplysninger der kan indhentes, bør beskrives nærmere i lovforslaget.

På det foreliggende grundlag finder Datatilsynet det tvivlsomt, om de foreslåede bestemmelser er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet.

4. Lovforslagets § 1, nr. 15 (frikommunelovens § 29 a)

4.1. Ved lovforslagets § 1, nr. 15, indsættes der i frikommunelovens § 29 a, stk. 1, en bestemmelse om, at der kan etableres et fælleskommunalt callcenter, som yder service til borgere med bopæl i en af de kommuner, der deltager i det fælleskommunale callcenter.

Det følger endvidere af forslaget til ny § 29 a, stk. 2, at det fælleskommunale callcenter til brug for varetagelsen af den i stk. 1 nævnte service har adgang til de deltagende kommuners elektroniske dokumenthåndteringssystemer.

I bemærkningerne til bestemmelsen er bl.a. anført, at der ved fælleskommunale callcentre forstås et samarbejde mellem mindst to kommuner, herunder mindst en frikommune, som indebærer, at medarbejdere fra en eller begge kommuner modtager telefoniske henvendelser fra borgere i de deltagende kommuner med forespørgsler om status på evt. sager, behov for information mv. Et fælleskommunalt callcenter kan være forankret i en enkelt af de deltagende kommuner, som udfører opgaven for de øvrige deltagende kommuner, eller callcenter-funktionen kan gå på skift blandt de deltagende kommuner.

Det er endvidere anført, at det som led i varetagelsen af den nævnte service vil være nødvendigt, at medarbejderne i det fælleskommunale callcenter har en

afgrænset adgang til de deltagende kommuners elektroniske dokumenthåndteringssystemer. Med elektroniske dokumenthåndteringssystemer tænkes på de deltagende kommuners almindelige sagsbehandlingssystemer. Det fælleskommunale callcenters adgang til disse systemer må alene omfatte de oplysninger, som der nødvendige for callcentrets varetagelse af den nævnte serviceopgave.

Det er desuden anført, at callcentret via en slags terminaladgang skal have adgang til opslag i de deltagende kommuners sagsbehandlingssystemer med henblik på at kunne se status på den henvendende borgers sag.

4.2. Tilsynet går umiddelbart ud fra, at hver enkelt kommune fortsat vil være dataansvarlig for enhver behandling af oplysninger, der foretages på kommunens vegne – også når behandlingen sker i et callcenter.

Hvis en kommune overlader borgerbetjening, der omfatter behandling af personoplysninger, til en anden myndighed eller virksomhed – f.eks. en anden kommune, som har et callcenter – vil der således efter tilsynets umiddelbare vurdering være tale om, at den anden myndighed eller virksomhed er databehandler og handler på vegne af den dataansvarlige kommune.

I så fald skal persondatalovens regler om brug af databehandlere iagttages. Tilsynet kan særligt fremhæve lovens § 42 og sikkerhedsbekendtgørelsens § 7.

Datatilsynet foreslår, at følgende sætning udgår eller omformuleres: ”Borgeren må ved sin telefoniske henvendelse og anmodning om oplysning om sagens status antages at have givet samtykke til, at det fælleskommunale callcenter tilgår den pågældendes sag og yder den ovennævnte service.” Hvis hensigten med sætningen er, at der skal være et selvstændigt dataansvar i callcentret, skal Datatilsynet anmode om, at de organisatoriske forhold beskrives nærmere, og at tilsynet får lovforslaget i fornyet høring.

4.3. Særligt med hensyn til identifikation af borgeren skal Datatilsynet understrege, at den dataansvarlige myndighed skal sikre sig, at medarbejderne i callcentret kun afgiver personoplysninger til den rette person. Tilsynet skal understrege, at datasikkerheden ikke må baseres alene på, at borgeren kan oplyse et personnummer.

Datatilsynet opfordrer til, at problemstillingen om sikring af identiteten indgår i det videre arbejde.

4.4. Persondatalovens begrænsninger ligger navnlig i kravet om, at offentlige myndigheder ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete myndighedsudøvelse. Dette krav er udtrykt i forskellige afskygninger i lovens almindelige behandlingsregler, de generelle krav i lovens § 5 samt lovens regler om behandlingssikkerhed.

Datatilsynet har tidligere tilkendegivet, at en generel adgang for medarbejdere til alle borgerrelaterede oplysninger er meget vidtgående, og at en sådan adgang er vanskelig at forene med persondatalovens § 5 og de generelle krav om datasikkerhed i lovens § 41, stk. 3, som bl.a. er udmøntet i sikkerhedsbekendtgørelsens § 11.

Adgangen til borgerrelaterede oplysninger i et callcenter må efter Datatilsynets opfattelse begrænses til de nødvendige oplysninger, og det skal tilstræbes, at adgangen til navnlig følsomme oplysninger om f.eks. sociale sager begrænses mest muligt. For at leve op til databeskyttelsesreglerne må der etableres de fornødne it-sikkerhedsmæssige rammer for databehandlingen, således at de medarbejdere, som skal varetage opgaver i callcentrene, ikke har adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete opgavevaretagelse.

I sit høringssvar af 7. januar 2005 over forslag til lov om kommunale borgerservicecentre udtalte Datatilsynet bl.a., at den påtænkte brug af medarbejdere til løsning af forskellige opgaver gjorde det påkrævet, at der i forbindelse med servicecenterkonstruktionen og IT-understøttelsen af centrene sker en forøgelse af behandlingssikkerheden, herunder med hensyn til styring af brugerrettigheder og interne kontrolordninger i forhold til medarbejdernes anvendelse af IT-systemerne.

Det var endvidere Datatilsynets opfattelse, at etablering af servicecentre medfører, at kommunerne må styrke uddannelse og vejledning af medarbejderne om behandlingen af personoplysninger, herunder navnlig under hvilke betingelser en medarbejder lovligt kan behandle personoplysninger, som vedkommende er autoriseret til.

Datatilsynet skal henstille, at de nævnte aspekter om behandlingssikkerhed og uddannelse og vejledning af medarbejdere omtales i det foreliggende lovforslags bemærkninger, således at det sikres, at hensyn til persondatabeskyttelse også indgår i det videre arbejde med etablering af callcentre.

5. Øvrige bemærkninger

Det bemærkes for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignede generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Lena Andersen
Kontorchef

Hermed fremsendes

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og flere andre love (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012 – 2015)

Sagsnr. 2016 – 9716

De Danske Bilimportører takker for høringsbrevet, og hilser det velkomment, at der med de foreslåede lovændringer som opfølgning på Frikommuneforsøget 2012 – 2015 foreslås en ændring af registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 7, litra a således, at de udvidede muligheder for afgiftsfritagelse af køretøjer til institutionsbrug ("institutionsbusser") indarbejdes i loven, og gøres permanente.

Vi læser den foreslåede ændring (jf. lovforslagets § 2, nr. 1 med tilhørende bemærkninger) således, at det fremover betyder;

- at bussen kan anvendes af flere institutioner til at befordre beboere eller hjemmeboende ældre til aktiviteter på flere forskellige institutioner;
- at institutionsbusser ikke nødvendigvis behøver at tilhøre en konkret institution for at blive fritaget for registreringsafgift, men at flere institutioner kan gå sammen om at købe eller lease en eller flere busser – såfremt de hver især opfylder de betingelser, der hidtil har været gældende for, at konkrete institutioner har kunnet anskaffe en afgiftsfri bus;
- at institutionsbusser kan anvendes til andre formål end befordring af egne beboere, uden at det medfører registreringsafgift, når denne kørsel kan siges at være af interesse for institutionen;
- at det i tilfælde, hvor flere institutioner indgår samarbejde om at eje eller lease en eller flere busser, er tilstrækkeligt, at benyttelsen er af interesse for én af institutionerne.

De Danske Bilimportører kan bifalde de nævnte lempelser af de eksisterende bestemmelser herom i registreringsafgiftsloven.

Vi har ingen kommentarer til lovforslagets øvrige dele.

Med venlig hilsen

Ole Kirkelund
Chefkonsulent

De Danske Bilimportører
Rådhuspladsen 16
1550 København V
Tel. 2323 2520
Mail. oki@bilimp.dk
www.bilimp.dk

Til Økonomi- og -
Indenrigsministeriet

Dato: 17-01-2017

Tilsynet

Vedr. sagsnr.: 2016-9716

Økonomi- og Indenrigsministeriet har den 20. december 2016 bedt om det kommunale tilsyns eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (Opfølgning på frikommuneforsøget 2012-2015).

Det kommunale tilsyn har ikke bemærkninger til lovforslagene.

Med venlig hilsen

Hanne Villumsen
kontorchef

Statsforvaltningen
Storetorv 10
6200 Aabenraa

Sagsnummer.:
SAGSBEHANDLER:
Hanne Villumsen

Telefon: 7256 7000
EAN-Nr. 5798000362222
skriv til os via borger.dk
www.statsforvaltningen.dk

ÅBNINGS- OG TELEFONTIDER
findes på
www.statsforvaltningen.dk/kontakt

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

E-mail til hfp@sim.dk og komok@sim.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Bemærkninger til diverse lovforslag efter evaluering af frikommuneforsøg

DI har fået udkast til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre i høring. Lovforslagene følger efter evaluering af Frikommune-forsøget 2012-2015.

DI har kun en enkelt bemærkning til forslagene.

Lovforslagets § 2 (Ændring af registreringsafgiftsloven) giver plejecentre og lignende, der ejer institutionsbusser, adgang til øget fleksibilitet, idet køretøjerne ud over kørsel med egne beboere kan benyttes til andre formål, der er i institutionens interesse, samt at køretøjerne kan have flere institutioner som brugere.

Der åbnes således for, at flere kørselsopgaver vil kunne udføres som ikke-erhvervsmæssig transport, opgaver der således ikke vil være omfattet af lov om buskørsel mv. og de deraf følgende krav til tilladelser, faglighed, økonomi og vandel til operatøren / køretøjsejeren. Tilsvarende er der krav om såvel grunduddannelse som løbende efteruddannelse og erfaring hos den person, der fører bussen. Med den foreslåede lovændring vil en større transportmængde blive udført af institutioner (og chauffører), der ikke har de økonomiske og faglige forudsætninger, der kræves i henhold til lov om buskørsel.

Med ændringens gennemførelse er det derfor vigtigt, at det med løbende tilsyn sikres, at institutionerne ikke bevæger sig ud over de i loven omhandlede kørselsopgaver.

Med venlig hilsen

Per Henriksen

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato. 4. januar 2017

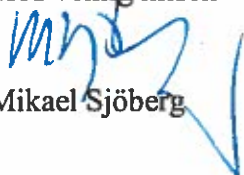
Sendt pr mail til hfp@sim.dk med kopi til ko-mok@sim.dk

Økonomi- og Indenrigsministeriet har ved mail af 21. december 2016 (sagsnr.2016-9716) anmodet Dommerforeningen om eventuelle bemærkninger til høring over forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre.

(Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015)

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver Dommerforeningen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

FDM takker for det fremsendte høringsmateriale. FDM har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Dennis Lange

Juridisk konsulent

FDM · Firskovvej 32 · 2800 Kgs. Lyngby
Tlf. +4545270713 · Mobil +4551146992
dbl@fdm.dk · fdm@fdm.dk · www.fdm.dk

Til
Økonomi- og Indenrigsministeriet
Att. Mikkel Lønblad

E-mail:
mibl@oim.dk, komok@sim.dk

Aktivitetsnr.: 3967.173
PO
Direkte tlf.nr.: 3347 0616
19. januar 2017

Høring over lovforslag om opfølgning på Frikommuneforsøget

Forhandlingsfællesskabet har ved e-mail af 20. december 2016 modtaget udkast til lovforslagene i høring med frist for eventuelle bemærkninger den 20. januar 2017.

Høringen omfatter bl.a. forslag til lov om ændring af lov om kommunale borgerservicecentre. Forslaget indebærer, at der skabes en generel hjemmel til, at kommuner kan oprette og deltage i fælleskommunale callcentre. Callcentrets medarbejdere vil få adgang til de deltagende kommuners dokumenthåndteringssystemer med henblik på at yde service til borgere og virksomheder, der retter henvendelse til det fælleskommunale callcenter. Forhandlingsfællesskabet finder forslaget positivt og er enig i intentionerne.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget, side 7, punkt 2.3.3., andet afsnit, vil samarbejdsmodellen indebære, *"at medarbejdere i én kommune, når de i callcentret varetager opgaver vedrørende borgere eller virksomheder i en anden kommune, varetager opgaver på vegne af og under ansvar over for kommunalbestyrelsen i denne anden kommune."* Forhandlingsfællesskabet finder, at der er behov for klarhed over arbejdsgiveransvar og ansættelsesvilkår mv. Det bør således tydeligt fremgå af lovbemærkningerne, at medarbejderne i callcentret er ansat i én kommune, og at medarbejderne som følge af denne kommunes samarbejde med andre kommuner i et fælles callcentre kan varetage opgaver på vegne af andre kommuner.

Forhandlingsfællesskabet foreslår endvidere, at det uddybes i bemærkningerne, hvad der ligger i at varetage opgaver *"på vegne af og under ansvar over for kommunalbestyrelsen i denne anden kommune"*. Forhandlingsfællesskabet finder det fx vigtigt at få præciseret, at ansvaret ved denne konstruktion ligger i kommunerne og ikke hos de enkelte medarbejdere.

Forhandlingsfællesskabet foreslår dernæst, at det anføres eksplicit i lovbemærkningerne, at § 3a, stk. 2, skal forstås sådan, at loven giver direkte hjemmel til at udveksle og behandle personoplysninger i henhold til persondataloven og forvaltningsloven.

Forhandlingsfællesskabet har ingen bemærkninger til den øvrige del af lovforslagene, idet det ikke skønnes at have løn- og ansættelsesmæssige konsekvenser for ansatte i kommuner og regioner.

Forhandlingsfællesskabet henviser til eventuelle høringssvar fra LO, FTF og Akademikerne samt fra Forhandlingsfællesskabets medlemsorganisationer.

Med venlig hilsen

Helle Basse

Pernille Olesen

Økonomi- og
Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

23. januar 2017

**Forslag til lov om ændring af lov om drift af
landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven,
skatteforvaltningsloven, lov om kommunale
borgerservicecentre og lov om kommuners og
regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til
brug for reklamering for andre (Opfølgning på
frikommuneforsøget 2012-2015), H394-16.**

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Økonomi- og Indenrigsministeriet har den 20. december 2016 fremsendt ovennævnte forslag til FSR - danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR bemærker, at udkastet til forslaget i afsnittet omkring de tværkommunale callcentre ikke indeholder afklaring af de momsmæssige forhold. I henhold til forslaget skal der ikke oprettes såkaldte § 60 selskaber (selskaber ejet i sameje mellem kommuner). Det må alt andet lige betyde, at callcentrene administrativt skal ligge i en kommune eller der skal fordeles omkostninger mellem kommunerne.

Der ses således at udestå svar på den momsmæssige behandling for ydelser leveret til andre borgere end kommunens egne, herunder følgende:

- Er der tale om levering mod vederlag?
- Er ydelserne omfattet af momslovens § 9 eller § 13?
- Hvordan påtænker Skatteministeriet at dette skal behandles i forhold til momslovens bestemmelser generelt med hensyn til momsfradragsret?

Vi mener således, at der mangler klarhed over Skatteministeriets holdning til denne del af forslaget. Der er ikke oplyst om SKAT har tilkendegivet noget herom.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand for skatteudvalget

Kasper Bring Truelsen
Skattekonsulent

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark

Att. Helle Fich Pedersen, hfp@sim.dk samt mok@sim.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE +45 91325763
KHIB@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 16/03437-4

11. JANUAR 2017

**HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING
AF LOV OM DRIFT AF LANDBRUGSJORDER SAMT EN RÆKKE
ANDRE LOVE**

Økonomi- og Indenrigsministeriet har ved e-mail af 20. december 2016 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (Opfølgning på Frikommune-forsøget 2012-2015).

Institut for Menneskerettigheder har ingen bemærkninger til udkastet.

Der henvises til ministeriets sagsnr.: 2016-9716.

Med venlig hilsen

Kholoud Ibrahim

FULDMÆGTIG

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Mail: Helle Fich Pedersen, hfp@sim.dk og komok@sim.dk

KL's høringssvar til høring over forslag til Lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015)

KL har modtaget forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015) i høring.

KL mener generelt, at det er positivt, at Regeringen følger op på frikommuneforsøgene og ved at gennemføre regelændringer på baggrund af dem. KL vil opfordre regeringen til at lade flere forsøg føre til regelændringer. KL indgår gerne i en dialog med Regeringen om, hvilke yderligere forsøg, der med fordel kan føre til permanente regelændringer

§4 (vedr. ændringer i I lov om kommunale borgerservicecentre, lov nr. 544 af 24. juni 2005,)

Lovforslaget indeholder en hjemmel, der gøre det muligt, at medarbejdere i fælleskommunale call-centre, som yder service til personer med bopæl i de deltagende kommuner, kan få adgang til de deltagende kommuners systemer. Det er KL's vurdering, at dette kan styrke både nye og allerede etablerede fælleskommunale samarbejder og styrke kommunernes mulighed for at yde og facilitere en nær og tilgængelig, sammenhængende og effektiv service for og med borgere og virksomheder.

Det er KL's vurdering, at borgere og virksomhederne vil kunne modtage en bedre service, såfremt call-centrene ligeledes får ret til at modtage oplysninger fra borgerne, og medarbejderne kan indberette oplysningerne til nye og eksisterende sager. Rent teknisk vil kommunerne kunne blive klar til opgaven med fx den kommende fælleskommunale løsning SAPA (Sags- og partsoverblik).

Hertil vil vi foreslå, at indsættelsen af §3a stk. 2 i lov om kommunale borgerservicecentre, ændres fra "... adgang til de deltagende kommuners elektroniske dokumenthåndteringssystemer" til "adgang til de samme oplysninger som den delegerende kommune". Begrundelsen for vores ændringsforslag skyldes ønsket om at undgå konkrete form-/systemkrav, da det kommunale it-systemlandskab er under konstant forandring.

Dato: 23. januar 2017

Sags ID: SAG-2017-00050
Dok. ID: 2299324

E-mail: AKF@kl.dk
Direkte: 3370 3797

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 3

Dato: 23. januar 2017

Sags ID: SAG-2017-00050
Dok. ID: 2299324

E-mail: AKF@kl.dk
Direkte: 3370 3797

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 3

KL vil yderligere gøre opmærksom på, at vi er bevidste om de sikkerhedsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige som følge af lovforslaget. Kommunerne vil derfor være meget opmærksom på rollerne som databehandler og dataansvarlig og vil tage de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger der vil sikre, at oplysninger behandles i overensstemmelse med loven. Brugerrettighedsstyringen vil derfor være et opmærksomhedspunkt og fx den kommende fælleskommunale løsning, SAPA, samt de fælleskommunale støttesystemer er således også specificeret med et meget finkornet rettighedssystem, som den ansvarlige kommune kan opsætte i sammenhæng med delegation af ansvar for specifikke opgaver. KL står selvfølgelig til rådighed for dialog om evt. specifikke sikkerhedsmæssige foranstaltninger, som Datatilsynet måtte foreslå som konsekvens af lovforslaget.

Eventuelle spørgsmål til KL's kommentarer til §4 kan rettes til specialkonsulent Anne Kathrine Fjord-Marschall, akf@kl.dk, 3370 3797

KL finder den foreslåede lovændring i § 1 relevant – især i lyset af det fokus EU samt Miljø- og Fødevareministeriet har på bekæmpelse af invasive arter. KL har to justeringsforslag.

1. Forslaget bør også inkludere de invasive arter rynket rose og bjergfyr på landbrugsjorder og øvrige matrikler – men kun på de begrænsede arealer hvor de iflg. de statslige Natura 2000-planer for 2015-2021 skal bekæmpes. I så fald kan den statslige Natura 2000-plan (udarbejdet af Miljø- og Fødevareministeriet) eller kommunale Natura 2000-handleplan (udarbejdet af kommunerne) udgøre den lovhjemlende pendant til de kommunale handlingsplaner for kæmpebjørneklo. Hvis rynket rose og bjergfyr inkluderes i lovforslaget, vil det afbureaukratisere den lovhjemlede kommunale Natura 2000-implementering.
2. De i lovbemærkningerne angivne maksimale priser for bekæmpelse af kæmpebjørneklo matcher maskinel bekæmpelse. Men bekæmpelsen vil ofte skulle ske ved gentagen manuel bekæmpelse, jf. Miljø- og Fødevareministeriets anbefalinger, se <http://svana.dk/natur/national-naturbeskyttelse/invasive-arter/hvad-kan-jeg-selv-goere/bekaempelse/bekaempelse-bjoerne-klo/>. KL foreslår derfor, at der i lovbemærkningerne tilføjes det flg. med kursiv angivne: ”..bør *maskinel* bekæmpelse af kæmpebjørneklo for ejers eller brugerens regning ikke uden en veldokumenteret begrundelse overstige en maksimumpris per kvadratmeter på 3,81 kr. væsentligt. *Ved manuel bekæmpelse bør prisen per kvadratmeter ikke overstige markedsprisen for en tilsvarende lokalitet.* Der fastsættes ikke en minimumspris for bekæmpelsen.”

KL bemærker i øvrigt, at lovændringen vedrører en kommunal kan-opgave.

I forhold til **§ 3** i lovforslaget skal KL bemærke, at vi ser meget positivt på de forbedrede muligheder for kommunernes fleksible anvendelse af institutionsbusser, således at flere institutioner kan gå sammen om at købe eller lease en eller flere busser og blive fritaget for registreringsafgift, og busserne fremover kan anvendes til andre formål end befordring af beboere m.v.

I forhold til **§ 5** i lovforslaget er vi meget tilfredse med, at den kommunale reklamelov bliver udvidet, således at kommunerne fremover får mulighed for at sælge reklamer på kommunens hjemmeside på samme måde som kommunerne har i dag i forhold til fast ejendom og løsøre.

Det har ikke været muligt at behandle KL's høringssvar politisk inden tidsfristen, hvorfor KL tager forbehold for senere politisk behandling.

Med venlig hilsen

Claus Ørum Mogensen
Kontorchef

Dato: 23. januar 2017

Sags ID: SAG-2017-00050
Dok. ID: 2299324

E-mail: AKF@kl.dk
Direkte: 3370 3797

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 3

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Att.: Helle Fich Pedersen

Vedr. høring over lovforslag om opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015 (SIM Id nr.: 436838)

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i mail fra 20. december 2016 anmodet Kommunernes Lønningsnævn om eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Lovforslaget er en opfølgning på frikommuneforsøget i perioden 2012 til 2015 og vedrører fire emner:

- Effektivisering af bekæmpelse af bjørneklo i kommunerne
- Mere fleksibel anvendelse af afgiftsfrie busser som betjener plejecentre og lignende
- Mulighed for, uanset det i kommunalfuldmagten gældende lokalitetsprincip, at en kommunalbestyrelse sammen med en eller flere andre kommunalbestyrelser kan beslutte at oprette et fælleskommunal callcenter
- Mulighed for at kommuner og regioner kan reklamere for andre også på elektroniske medier (og ikke alene på fast ejendom og løsøre).

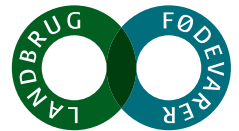
Lovforslaget giver ikke Lønningsnævnet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Niels Jørgen Mau Pedersen
Sekretariatschef

KOMMUNERNES LØNNINGSNÆVN

Ørestads Boulevard 61 F, 6.th.
2300 København S
Tlf. 3388 8050
www.lnaevn.dk

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Økonomi – og indenrigsministeriet
Opgaver og struktur, Kommunal- og regionaløkonomi
Att: Helle Fich Pedersen
hfp@sim.dk
Kopi til komok@sim.dk

Vedr. Høring over forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (Opfølgning på frikommuneforsøget).

Landbrug & Fødevarer har modtaget ovenstående i høring med frist for bemærkninger den 20. januar 2017.

Landbrug & Fødevarer kun har bemærkninger til lovforslagets § 1 vedr. ændring af lov om drift af landbrugsjorder.

Formålet med lovændringen er at tilvejebringe en mulighed for kommuner for at bekæmpe kæmpebjørneklo for ejers eller brugers regning i modsætning til i dag, hvor udgiften til bekæmpelse ikke kan overføres på lodsejeren.

Landbrug & Fødevarer finder på grundlag af blandt andet erfaringerne fra Frikommuneforsøget i Vesthimmerland, at den foreslåede ændring kan være hensigtsmæssig, i det der er en bred interesse i at få bekæmpet kæmpebjørneklo så effektivt som muligt.

Det er dog vigtigt, at der opstilles meget klare retningslinjer for, hvornår kommunen kan udføre bekæmpelse for lodsejers regning, og hvordan sagsgangen i den forbindelse skal være.

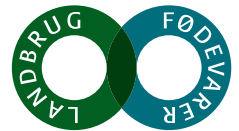
I den forbindelse har Landbrug & Fødevarer følgende bemærkninger til lovbemærkningerne m.v.:

Det fremgår af den gældende lovgivning, at det kun er på arealer, der er omfattet af en indsatsplan for bekæmpelse af bjørneklo, at ejer eller bruger har pligt til at bekæmpe kæmpebjørneklo effektivt i overensstemmelse med indsatsplanen.

Det er derfor afgørende i forbindelse med, at bekæmpelse fremover kan gennemføres for lodsejers regning, at offentliggørelsen sker på en måde, så de berørte lodsejere har en reel mulighed for at blive bekendt med indsatsplanen.

Landbrug & Fødevarer vil derfor opfordre til, at kommunerne i forbindelse med offentliggørelsen af indsatsplanen tager kontakt til de lodsejere, der ligger inden for indsatsplanens område og gør dem opmærksom på planen.

Fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt er det endvidere afgørende, at den pågældende ejer eller bruger gentagne gange gøres opmærksom på, hvad konsekvenserne er, såfremt bekæmpelsen ikke udføres i overensstemmelse med indsatsplanen. Således bør der allerede i forbindelse med offentliggørelse af indsatsplanen gøres rede herfor. Det kunne ligeledes foreslås, at kommunen hvert år gennemfører en oplysningskampagne om bekæmpelse af kæmpebjørneklo.

De gældende regler fastsætter, at indsatsplanen skal indeholde frister, inden for hvilke bekæmpelse hvert år skal have fundet sted. Hvis ejer eller bruger ikke overholder disse frister eller andre af indsatsplanens bestemmelser, kan kommunen påbyde en pågældende ejer eller bruger at foretage bekæmpelsen. Ejer eller bruger gives en frist på minimum 14 dage til at foretage bekæmpelsen.

I den forbindelse skal Landbrug & Fødevarer understrege vigtigheden af, at forvaltningslovens almindelige bestemmelser om partshøring iagttages, hvilket betyder, at tilsynsmyndigheden inden den meddeler et påbud skal varsle dette, medmindre formålet med påbuddet åbenbart fortabes. En sådan varslings af påbud indgår ikke i bestemmelserne i dag, og der bør derfor ske en ændring af bekendtgørelsen, således at der er overensstemmelse med forvaltningslovens bestemmelser.

Hvis lodsejer ikke efterkommer et påbud om bekæmpelse, bør der endvidere fastsættes regler om, at kommunen inden den igangsætter bekæmpelse skal kontakte lodsejer og informere om, hvor, hvornår og hvordan bekæmpelse planlægges foretaget. Dette fremgår også af bemærkningerne i Karnov. Hvis lodsejer herefter ønsker at foretage bekæmpelse selv, skal dette være muligt.

Det fremgår af den gældende bekendtgørelse, at kommunen, når den foretager bekæmpelse, skal tage størst muligt hensyn til landbrugsdriften i området – herunder at bekæmpelsesmetoden ikke må være til skade for økologiske bedrifter eller i modstrid med anden regulering for arealet.

Hvis kommunen på trods af dette gennemfører en bekæmpelse, der strider mod retningslinjer for økologisk drift, plejegræs- eller andre miljøordninger eller som på anden måde påfører lodsejer økonomiske omkostninger ud over omkostningerne ved selve bekæmpelsen, skal kommunen kunne holdes økonomisk ansvarlig herfor, således at lodsejer holdes skadesløs.

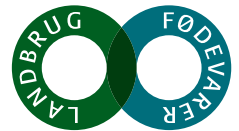
Ved at kommunen, inden bekæmpelsen gennemføres, pålægges at tage kontakt til lodsejer som beskrevet ovenfor, vil risikoen for uhensigtsmæssig bekæmpelse minimeres.

Af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, side 13, fremgår det, at "hvis kommunen vælger at foretage bekæmpelse for ejerens eller brugers regning *forudsættes* det, at kommunen ikke samtidig tager initiativ til at indgive politianmeldelse".

Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at denne formulering skærpes, således at det ikke blot "forudsættes", men at det skrives ind i bestemmelserne enten i selve bekendtgørelsen eller mere tydeligt i bemærkningerne, at det ikke er muligt for kommunen både at opkræve betaling for bekæmpelse og samtidig politianmelde med efterfølgende bødepålæg. Det er organisationens opfattelse, at en godtgørelse af kommunens omkostninger vil have samme præventive effekt som en bøde.

Af bemærkningerne side 13 fremgår også, at kommunerne ikke uden en veldokumenteret begrundelse kan overstige en maksimumspris for bekæmpelse på 3,81 kr. Landbrug & Fødevarer finder, at der bør foreligge en dokumentation for omkostningerne til bekæmpelsen, således at kommunerne ikke som udgangspunkt fastsætter maksimumsprisen.

Det fremgår af bemærkningerne til loven fra 2012, at frikommunens bekæmpelse på ejerens eller brugers regning skal foretages efter den billigste og bedste bekæmpelsesmetode. Dette hensyn bør også medtages i dette lovforslag.

Af den nuværende bekendtgørelse om bekæmpelse af kæmpebjørneklo fremgår det, at pligten til at bekæmpe planten i overensstemmelse med indsatsplanen også glæder for offentlige myndigheder. I den forbindelse forudsættes det, at de nye regler om betaling for bekæmpelse også vil gælde for alle typer af lodsejre uanset størrelse, og om de er offentlige eller private.

Det anbefales endvidere, at det tydeliggøres, at en klage ikke har opsættende virkning. Det fremgår af bemærkningerne både til dette forslag og forslaget fra 2012, og for at undgå tvivl burde det fremgå af loven og/eller bekendtgørelsen, hvis dette alligevel er retstilstanden.

Den manglende opsættende virkning af en klage understøtter behovet for forvarsling forud for meddelelse af et påbud, da det jo ikke borgerens virksomhed, der er ulovlig, men derimod manglende virksomhed.

I forbindelse med udarbejdelse af kommunernes indsatsplaner vil Landbrug & Fødevarer gerne understrege vigtigheden af, at indsatsplanernes udarbejdes på et velkvalificeret fagligt grundlag, således at den bekæmpelse, der gennemføres via indsatsplanerne har den ønskede og bedst mulige effekt.

Landbrug & Fødevarer skal foreslå, at lovændringen følges op af en vejledning, ligesom det vil være hensigtsmæssigt at evaluere loven efter en periode på 3 år.

Med venlig hilsen

Karen Post
Chefkonsulent

Vand og Natur

D +45 33 39 46 52
M + 45 22 99 84 83
E kpo@if.dk

Sagsnr. 16-3074
Vores ref. ENE/bho
Deres ref.

Den 19. januar 2017

Høring over forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015)

LO har modtaget ovennævnte lovforslag i høring og har følgende bemærkning vedrørende Lov om kommunale borgerservicecentre og fælleskommunale callcentre.

LO finder det som forudsætning for etablering af fælleskommunale callcentre, at der skabes klarhed over, hvilke rettigheder/pligter og forhold medarbejdere i callcentre arbejder under, når de som ansatte i en kommune varetager opgaver vedrørende forhold i en anden kommune.

Med venlig hilsen

Ejner K Holst

Økonomi og indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10

1216 København K

(oim@oim.dk)

Att.:

Helle Fich Pedersen

(hfp@sim.dk)

Samlelovforslag om opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015, her under fleksibel anvendelse af afgiftsfrie busser

Motorhistorisk Samråd takker for det tilsendte materiale, hvor det navnlig er forslaget om en mere fleksibel anvendelse af afgiftsfrie busser der har vores interesse.

Motorhistorisk Samråd har gennemgået forslaget, men har ingen kommentarer til styresignalet. Vi vil med dette svar blot takke for det tilsendte høringsmateriale og for muligheden for at afgive svar i forhold til de ønskede ændringer.

Med venlig hilsen

Motorhistorisk Samråd

Bestyrelsen

Motorhistorisk Samråd har til formål at fremme bevarelsen og anvendelsen af motor-køretøjer af motorhistorisk interesse i Danmark.

Samrådet varetager de tilsluttede foreningers fælles interesser, dvs. overordnede og generelle opgaver overfor myndigheder, inden- og udenlandske organisationer, herunder medlemskabet af den internationale veteran-køretøjsorganisation: Fédération Internationale Des Vehicules Anciens (FIVA).

Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (opfølgning på frikommuneforsøget 2012-2015)

SRF Skattefaglig Forening takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne forslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Specialkonsulent

Skatterevisor / Master i skat

SRF Skattefaglig Forening

Formand for SRF Skattefaglig Forenings Skatteudvalg
Skattecenter Tønder
Pioner Allé 1
6270 Tønder
Telefon: 72389468
Mail: jesper.kiholm@skat.dk
Mobiltelefon: 20487375

Til Økonomi- og Indenrigsministeriet

Under henvisning til mail af 20. december 2016 (Sagsnr.: 2016-9716) om høring over forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre (opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015) skal det meddeles, at høringen ikke giver Statsforvaltningen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Rikke Hinrichsen

direktionsassistent

Statsforvaltningen

Storetorv 10

6200 Aabenraa

Telefon: 72 56 70 00

Direkte telefon: 72 56 79 77

Mail: direktion@statsforvaltningen.dk

Web: www.statsforvaltningen.dk

Send e-mails til Statsforvaltningen via din digitale postkasse på www.borger.dk

Til Økonomi- og Indenrigsministeriet

Ældre Sagen har ingen bemærkninger til ovenstående høring.

Venlig hilsen

Pia Westring
Afdelingssekretær/PA
Samfundsanalyse
Direkte: 33 96 86 29
Mobil: 21 19 59 53
pw@aeldresagen.dk

Ældre Sagen

Nørregade 49 · 1165 København K · Tlf. 33 96 86 86

